

BERICHTEN

WMZ wil Schouwse Zeepe duinen kopen

CK

De Zeepe-duinen maken deel uit van het duingebied van Schouwen; samen met de Domaniale duinen vormen zij het brede zuidelijke deel van de Schouwse duinen. De Zeepe-duinen beslaan een oppervlakte van bijna 400 ha en zijn eigendom van de b.v. Landgoed Slot Haamstede, die wordt gevormd door de Erven van der Lek de Clercq. Het is een bijzonder gaaf duinterrein met stuifduinen, struweelduinen, duinbosjes, secundaire valleien, duinmeertjes en duingraslanden.

Zoals al eerder in dit blad gemeld, is vrijwel de gehele Kop van Schouwen eind '78 onder de werking van de Natuurbeschermingswet geplaatst, waarmee de grote waarde van het gebied wordt erkend.

In verband met de grote financiële lasten, die het bezit van het landgoed met zich meebrengt, willen de aandeelhouders van de b.v. de Zeepe-duinen afstoten. De Watermaatschappij Zuid-West Nederland (WMZ), die in de naburige Domaniale duinen een waterwinwerk exploiteert, is één van de voornaamste gegadigden en heeft al geruime tijd geleden onderhandelingen met de b.v. geopend. Daarnaast zijn uiteraard de natuurbeherende instanties en organisaties op de markt. De WMZ heeft echter - als gevolg van afspraken met de b.v. - op dit moment recht van eerste koop. In het najaar van 1979 moeten de aandeelhouders van de WMZ (voortkomend uit 37 Zeeuwse, Zuidhollandse en Brabantse gemeenten en de 3 bijbehorende provincies) beslissen over het al dan niet beschikbaar stellen van de gelden voor de aankoop.

Het Zeeuws Coördinatieorgaan voor natuur-, landschaps- en milieubescherming, de Zeeuwse milieufederatie, heeft in een brief aan de aandeelhouders haar verontrusting over de gang van zaken uitgesproken. Het Coördinatieorgaan is van mening dat de aankoop overbodig en ongewenst is.

De eertijds door de minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne gedane uitspraak over de wenselijkheid van verwerving van gronden binnen de beschermingszones van de provinciale verordening bescherming waterwinplaatsen had met name betrekking op het vergroten van de beschermingsmogelijkheden tegen bodem- en grondwaterverontreiniging. Door het besluit van de minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk om de Kop van Schouwen onder de Natuurbeschermingswet te brengen is nu een bescherming aanwezig, die verder rijk is dan de provinciale verordening. Deze reden tot verwerving van de Zeepe-duinen bestaat in feite niet meer.

Uit oogpunt van waterwinning is geen enkele noodzaak aanwezig voor de WMZ om het gebied in eigendom te krijgen: men wil er immers volgens eigen mededelingen geen enkele waterwinactiviteit ontplooiën. Wel zou de WMZ een deel van de Zeepe-duinen ruilen voor het infiltratiegebied (80 ha), dat in beheer is bij Staatsbosbeheer.

Het gaat hierbij om een investering van ongeveer 4,5 miljoen gulden, die door de gebruikers moet worden opgebracht. Daarnaast zijn er de steeds terugkerende beheerskosten. De aankoop betekent een overbodige stijging van de exploitatiekosten van de WMZ.

Het Coördinatieorgaan is van mening, dat een gebied met zulke grote natuurwetenschappelijke waarden als de Zeepe-duinen niet anders dan als natuurgebied mag worden beheerd. Het beheer moet gericht zijn op het in standhouden en ontwikkelen van de natuurwaarden, waarbij continuïteit een eerste vereiste is.

Door het ontbreken van de noodzaak tot verwerving gaat de WMZ optreden als aankoper/beheerder van natuurterreinen; een ongewenste situatie.

De gemeenteraad van Westerschouwen, op wiens grondgebied de Zeepe-duinen liggen, heeft zich al uitgesproken tegen de aankoop door de WMZ.

Het Coördinatieorgaan heeft

de aandeelhouders gevraagd tegen de aankoop te stemmen, zodat alsnog een natuurbeschermingsorganisatie in aanmerking kan komen.

Struikoorlog in Berkheide

AS

Het afgelopen voorjaar hebben leden van de Werkgroep Berkheide met grote ontsteltenis geconstateerd, dat een van de meest karakteristieke terreingedeelten enkele maanden daarvoor was volgeplant met vele duizenden struikjes. Het betrof hier het zgn. Tasjesduin in het uiterste noordoosten van Berkheide, een vrij gaaf, sterk ontkaakt terrein, waarin veel mossen en bijv. ook Klein Tasjeskruid uitbundig groeien. In dit fraaie plantendek waren op veel plaatsen gaten gegraven, waarin jonge vlieren, populieren, wilgen, kardinaalsmutsen, esdoorns etc. gezet waren.

Enig navragen leerde, dat de beplantingsdienst van de Leidse Duinwater Mij. wat ruimte had willen maken in haar kwekerij en zich bovendien gerealiseerd had, dat de LDM het Tasjesduin *stuifvrij* aan het SBB moest opleveren (i.v.m. het gewijzigde erfpachtcontract). Weliswaar stooft het niet in het Tasjesduin, maar dat zou m.b.v. enige struiken in de toekomst óók niet meer kunnen gebeuren, zo moet men geredeneerd hebben.

De Werkgroep is hierover gaan praten met het SBB, de nieuwe beheerder, die ook niet in z'n sas bleek met de aanplant. Leden van de Werkgroep en districtsambtenaar Paff stelden vast, dat de struiken er zonder veel schade weer uitgehaald konden worden, waarna ing. Paff toezegde dat dit dit najaar door SBB-personeel zou gebeuren. Waarmee het SBB er andermaal blijk van heeft gegeven in zijn beheerstaak serieus rekening te houden met het natuurbehoud.